

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 21. IX. - 27. IX. 2015.

PON.	u 18.00 sati	+ BISERKA Benić
UTO.	u 18.00 sati	+ SLAVICA i IVAN Samec, IKA i IVAN Stunjek, JOZO i AGATA Blažević, VID god., MARTINA Videk, NENO Hrenović, VLADO Brajović, ALOJZ, PETAR, EVA Fišter, OLGA Gračak, ĐURO Židak, TEREZA Facković, ERNA Židak
SRI.	u 18.00 sati	– Nakana za ozdravljenje
ČET.	u 18.00 sati	+ MARICA Vrban
PET.	u 18.30 sati	– Nakana na čast BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI
SUB.	u 16.00 sati	– Dobrodol sto godina RASPELA
NED.	u 9.15 sati	+ FRANJO i KATICA Poljak, JOSIP i MARICA Igrc
	u 11.15 sati	– župna

OBAVIJESTI:

U subotu smo imali radnu akciju dovršenja **Drvarnice**, cijepanje drva. Drvarnicu smo dovršili, daskama opšili, crijepom prepokrili i nju dobar dio nacijepanih drva složili-hvala i voditeljima Miji Lažeti i Vladi Pecikozu, hvala i cjepačima drva Antunu Uvaliću, Mariju Facković, Miri Fašaiću, Zvonku Juroš, junioru i senioru Čuljak Stanku i Karlu, Štefu Petljak, Marku Markotić, Žarku Cvitković, Darku Židak iz Kučanca, ravnatelj Žarku Ćorić koji nas posjeti s dorovima crnog i bijelog vina, susjed Zvonko Milković nas je počasti gajbom piva, dok nam susjed Pavo Čabraja i Stipa ispekoše odojka, a ANTUN Kaurić nam ga lijepo nareza.

Danas u 18.00 sati u našu župu dolaze moći Blaženog Alojzija Stepinca i ostati će kod nas i u ponedjeljak 21. Rujna. U ponedjeljak od 9.00 sati bit će izložene za čašćenje do 18.00 sati

Ovaj tjedan od ponedjeljka do petka od 16.00-17.30 sati upis djece **PRVOPRIČESNIKA**

U subotu ispovijed školske djece u 10.00 sati

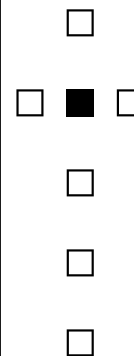
U nedjelju 27. IX. zaziv DUHA SVETOGA za početak nove školske godine

Imate najnoviji broj: GLAS KONCILA, MAK župni listić,

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 400
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ VUGROVEC □
godište XI, broj 38(558)
20. rujna 2015. godine

XXV. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU (Mk 9, 30-37)

U ono vrijeme: Otišavši s gore, Isus i njegovi učenici prolazahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer, poučavaše svoje učenike. Govoraše im: “Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.” No oni ne razumiješe te besjede, a bojahu ga se pitati. I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: “Što ste putem raspravljali?” A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: “Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!” I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrlji ga i reče im: “Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego Onoga koji mene posla.”

Komentar:

U Svetom pismu često nailazimo na temu o dvije mogućnosti kako živjeti. Jedna je zemaljska, a druga božanska. Silna je napetost između mudrosti ljudske i mudrosti Božje, onoga što mi mislimo da je dobro za nas i onoga što Bog zna da jest dobro.

U svakome od nas postoje ta dva puta, nagnuće k dobru, ali i k zlu. Svi mi svakodnevno prolazimo “kroz Galileju” u kojoj je nerijetko jedino mjerilo “tko je najveći”, a uspjeh se ogleda u umijeću da nama bude dobro i da znamo što lagodnije provesti ovaj život.

I nerijetko dok izgovaramo “budi volja tvoja”, molitvom želimo Bogu nametnuti svoju volju.

HEJ MALI, A TKO JE TVOJ OTAC?’

Sedamdesetih godina 19. stoljeća na jugoistoku SAD-a rodio se dječak koji nije poznao svoga oca. Njega i njegovu majku mještani su gledali s prijezirom i mrmljali si u bradu: “Što ovi ne odu iz našega grada; tko je uopće otac malome?” Dječaka su posramljivali kad god su stigli. Nisu dopuštali da se igra s njihovom djecom. Kamo god bi pošao, postavljali bi mu pitanje: “Hej, čiji si ti?” ili: “Tko ti je otac?” Dječak je zbog toga bio veoma nesretan. Osjećao se odbačeno i manje vrijedno. Zato je izbjegavao odlaziti u trgovinu, nije se zadržavao u mjestu, u školi se držao podalje od drugih učenika...

A onda se dogodilo nešto što mu je promijenilo život. Kad je imao osam godina, u njihovu je župu došao novi svećenik, koji je ubrzo postao omiljen među župljanima zbog svoje otvorenosti i spremnosti da sasluša svakoga. Na svetu misu je rado dolazio i dječak, kojemu su osobito bile zanimljive župnikove propovijedi. Iako je dječak i u crkvu uvijek nastojao doći posljednji i izići prvi kako ne bi bio primijećen, jednoga se dana nije snašao — misa je završila ranije nego što je očekivao i on je ostao zaglavljen među ljudima koji su izlazili iz crkve. Dok se probijao van kako bi što prije izašao i otrčao kući, već je i župnik stajao pored izlaza, i pozdravljao vjernike...

Kada je dječak izašao iz crkve župnik — koji ga nije poznao — prijateljski ga je, smiješeći se, potapšao po ramenu i upitao: “Čiji si ti sin? Kako ti se zove otac?” Nastao je muk. Dječak je u neprilici pognuo glavu a prisutni su očekivali što će se dogoditi. Svećenik je shvatio da se tu radi o nečem neugodnom, te je, po Božjemu nadahnuću, zagrlio dječaka i rekao: “Ja dobro znam tko si ti i čije si dijete!” Mnoštvo je živnulo, očekujući da će doznati ono što su željeli znati već dugo. Svećenik je nastavio: “Sličnost je velika, veoma si nalik svome ocu. Ti si dijete svemogućega Boga.”

Tog su trenutka okovi srama i nesigurnosti počeli padati s dječaka. Otada se sve manje vidio onakvim kakvim su ga vidjeli drugi i počeo se promatrati u Božjem svjetlu, onako kako ga gleda Bog.

30 godina nakon toga, odnosno godine 1911., taj je dječak postao guverner države Tennessee.

Kad bi guvernera Bena Hoopera upitali kojeg su ga dana izabrali za guvernera, on bi odgovorio da je to bilo onog trenutka kada mu je župnik rekao tko je njegov otac.

Izvor: časopis Book

DAROVİ ZA CRKVVU

1. Obit. VRBAN-FACKOVIĆ	Glavna 57, Đurdekovec	50 EU
2. KATA PETROVIĆ	Vugerselska 35, Vugrovec	150 Kn

Svim darovateljima iskreno hvala!

Sakramenat krštenja primio je:

LUKA MARJANOVIĆ prvo dijete Petra i Tine r. Pavlović iz Vugrovca

Roditeljima želim obilje Božjega blagoslova u odgoju djece!

ZAŠTO LJUDI VIČU?

Učitelj je jednoga dana postavio sljedeće pitanje:

„Zašto se ljudi ljute i viču?“

„Viču zato što izgube mir“, odgovori jedan od njih.

„Ali zašto viču na čovjeka koji je tu sasvim blizu?“ ponovno je upitao učitelj.

„Pa, viču zato što žele da ih drugi slušaju“, učenik će.

„Zar se to ne može reći i mirnim glasom?“ opet će učitelj.

Učenici su se redali sa svojim odgovorima, no učitelj nije ni s jednim od njih bio zadovoljan.

Na kraju im je objasnio: „Znate li vi uopće zašto ljudi viču kada su ljuti? Kad se ljudi ljute, njihova se srca sve više udaljavaju. Da bi se prevladala udaljenost, treba vikati. Što su udaljeniji, ljudi moraju jače vikati da bi jedni druge čuli. Što se pak događa kad su ljudi zaljubljeni? Ne viču. Dapače, govore tiho. Zašto? Njihova se srca zbližavaju. Ponekad su tako blizu da ne govore glasno, nego šapuću. Često ne trebaju ni govoriti, a savršeno se razumiju. Ljubav zbližava ljude.“

Zatim je zaključio: „Kad raspravljate, ne dopustite da vam se srca udalje, ne govorite riječi koje vas udaljavaju, jer doći će dan kad će vas riječi toliko udaljiti da se nećete znati vratiti jedni drugima.“

Najbolji način da izbjegnute svađu je svađati se čvrsto zagrljeni.

Bruno Ferrero